

[Svend Aage Jensby]

taljeret redegjort for, hvorledes dette lovfor-
slag skal ses i sammenhæng med et andet lov-
for-
slag inden for boligområdet.

I Venstre er vi særdeles tilfredse med den
mulighed, der nu gives for at fritage visse insti-
tutioner, forsikringsselskaber og andre for at
betale realrenteafgift, nemlig i forbindelse med
huslejevforhøjelser, der stammer fra investering-
er i byfornyelse. Der ligger også i forslaget afgifts-
fritagelsesmulighed i forbindelse med ny-
byggeri i områder, der bliver omfattet af en by-
fornylsesbeslutning.

Vi håber – som det også er nævnt af hr. Aa-
gaard – at dette forslag kan være med til at ani-
mere disse institutioner til at investere og sætte
noget mere gang i byggeriet, og vi håber også,
at det navnlig inden for byfornylsesområdet
vil kunne animere til at sætte noget i gang.

Jens Thoft (SF):

Forslaget er jo en halvtyk moppedreng, som
er temmelig kompliceret. Jeg vil gøre opmærk-
som på, at jeg først fik forslaget i hænde i for-
gårds sent på eftermiddagen i en uautoriseret
udgave, og jeg vil ikke påstå, at jeg har forstået
forslaget fuldt ud.

Vi støtter fra SF's side voldsomt forbedret
beskæftigelse, og derfor er min foreløbige mel-
ding ud fra det, jeg har forstået, en positiv
holdning til forslaget. Men jeg vil understrege,
at vi hellere havde set almennyttigt byggeri, og
vi vil da også under udvalgsarbejdet rejse krav
om at indarbejde beboerdemokrati og kommunal
anvisningsret i forslaget.

Jeg vil godt sige, at vi er betænkelige ved, at
forsikringskapital nu går ind på det private bo-
ligområde. Vi har ingen problemer i relation til
Lønmodtagernes Dyrtidsfond og ATP, men
har det altså i relation til forsikringsselskaber-
ne.

Gennemlæsning af det her forslag er i øvrigt
en pudselig affære. Det handler om regu-
lering og kvoter og regulering og kvoter, og jeg
undrer mig over, hvordan et så kvotefyldt og
reguleret forslag kan fremsættes af en liberal
minister. Indimellem, når jeg tænker på, hvor
lidt det egentlig handler om, så undrer det mig,
at det skal være nødvendigt med 47 ændrings-
forslag på i alt 18 sider. Det forekommer mig,
at det her også er temmelig bureaukratisk.

Men det vil vi undersøge i udvalgsarbejdet,
og med den ekstremt korte frist, vi har haft, må

jeg sige, at det her kun er en første, foreløbig
melding.

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne 100 pct. tilslutte mig de sidste
ting, hr. Jens Thoft sagde.

Skatteministerens forslag har til formål at
fremme investeringer i bygge- og anlægssektoren
ved at udvide fritagelsen for realrenteafgift
ved visse investeringer inden for bygge- og an-
lægssektoren. Det er et forslag, der ligger så
langt fra liberal tankegang som vel muligt. Det
er renlivet planøkonomi: en lille tilretning, en
lille smule kosmetik på en i forvejen uhensigts-
mæssig og urimelig lovgivning, der ikke bliver
mindre uhensigtsmæssig af, at den får en smu-
le pudder.

Jeg skal sige nogle få ord om realrenteaf-
giftsloven. Fremskridtspartiet har ofte meldt
klart ud og sagt vores mening om realrenteaf-
giften; senest har vi i 1991-92 fremsat et for-
slag, B 60, om, at afgiften skulle afskaffes.

Vi mener, at opretholdelsen af realrenteaf-
giften rummer meget klare skadevirkninger for
pensionsopsparere her i landet. Afgiften gør
det betydelig mindre attraktivt for den enkelte
at spare op til sin alderdom. Det er særlig be-
tænkeligt i lyset af den befolkningsmæssige
udvikling, hvor gruppen af ældre medborgere
udgør en stadig større del af befolkningen. Når
pensionerne så endelig kommer til udbetaling,
har staten gjort indhug i dem gennem realren-
teafgiften, så købekraften falder. Virkningen er
vigende forbrugsmuligheder for de ældre, og
det offentlige indkasserer sine 16-18 mia. kr.
om året.

Det forslag, der nu er til behandling, skulle
ifølge bemærkningerne til forslaget føre til en
øget aktivitet og øget beskæftigelse inden for
bygge- og anlægssektoren. Men forslaget er
udtryk for en forvridding af markedsmekanis-
men. Hvis det er lønsomt at investere i bygge-
og anlægssektoren, skal investeringerne nok
finde vej dertil, og hvis det er ulønsomt, holder
de sig væk. Hvis det kun er lønsomt at investe-
re, når der sker en selektiv lettelse af beskat-
ningen på dette specielle område, så skal der
nok være nogle investeringer, der finder vej,
men det er måske færre, end forligspartierne
forestiller sig. Til gengæld vil enhver investe-
ring, der er fremkaldt ved en selektiv afgifts-
fritagelse, gå ud over andre investeringsområder,
hvor tilsvarende lempelser ikke finder sted.